

ва: „Промѣни тѣзи камъни на хлѣбове.“ — А Исусъ го отпѣди като му каза, че человекъ не живѣй само съ хлѣбъ, но съ сичко онуй, което излѣзва изъ Божіи уста (сирѣчь, което Богъ иска да му даде за храна, или което е взело отъ Бога сила да храни). Подиръ туй діаволътъ го заведе на една висока гора, показа му сичкитѣ царства на свѣтътъ и славата имъ, и му казва, че ако падне да му са поклони, ще му ги даде сичкитѣ; а Исусъ го укори и му каза; Писано е: „Господу Богу твоему да са поклонишъ и само нему да послужишъ.“ — Най сетнѣ діаволътъ го заведе на едно крыло на храмътъ, и му рече: „Ако си сынъ Божій, хвърли са долу, защото е писано: На ангелытъ си ще заповѣда за тебе да та земнѣтъ на рѣцѣ за да не ударишъ о камѣкъ кракътъ си.“ А сынъ Божій му отговори: Писано е и туй: „Да не искусишъ Господа Бога твоего.“ — Тогази діаволътъ го остави, и тутакси дойдохъ ангелы и му служѣхъ. (Мат. д. 1—11. Марк. д. 12—13. Лук. д. 1—13.).

§. 10. *Іоаннъ свидѣтельствува за Исуса. Андрей, Петъръ, Филиппъ и Наванаилъ го послѣдуватъ.*

Слѣдъ малко Іоаннъ Кръстителъ, като дойде въ Вивавара, оттаткъ Іорданъ крыщаваше. А Исусъ като са връщаше отъ Галилея понеже минѣ отъ тамъ, Іоаннъ като го видѣ, рече на двамата си ученицы: „Ето агнецъ Божій, който отнема грѣхове на свѣта.“ Тогази двамата тѣзи ученицы послѣдувахъ Исуса, и отидохъ дѣто той са намѣрваше, и сичкий онзи день останѣхъ съ него, а надвечерь единътъ отъ тѣхъ, Андрей като намѣри брата си Симона, заведе го при Исуса. А той му рече: „Ты си Симонъ сынъ